

EEN IJSVRIJE NOORDPOOL IS ONVERMIJDELIJK

Avonturier, inspirator en duurzaamheidsadviseur Marc Cornelissen onderneemt al vijftien jaar expedities naar de Noordpool. Sinds zijn eerste missie in 1995 heeft hij het poollandschap ingrijpend zien veranderen.

“We zullen ons moeten aanpassen aan een nieuwe realiteit.”

Boven de keukentafel van zijn kantoor in Maassluis hangen prachtige foto's van ijsberen en instortende gletsjers. “Mooi, he?”, grijnst Marc Cornelissen. “Zo'n expeditie is heel intens. Zodra je het laatste dorp verlaat en de wildernis intrekt, ben je op jezelf en je teamgenoten aangewezen. Je bent kwetsbaar, maar het voelt ook heel krachtig. Het opzoeken van de grenzen van het mogelijke is verslavend. Constant vraag je je af of de expeditie zal slagen.” Na een mislukte expeditie naar de magnetische Noordpool, lukte het hem in 1997 voor het eerst om op eigen kracht de geografische Noordpool te bereiken. Zeventig dagen deden ze erover. Cor-

nelissen en zijn drie expeditiegenoten waren de eerste Nederlanders die erin slaagden. Een paar jaar later werd een poolreis hem bijna fataal. “Vanaf de Russische kust probeerde ik met een internationaal team de Noordpool te bereiken. Op de derde ochtend werd ik als eerste wakker. Ik ontstak de branders om ijs te smelten en koffie te zetten. Toen merkte ik dat ik naar het toilet moest en kroop ik de tent uit.” Eenmaal met zijn broek op de knieën, voelde Cornelissen dat er iets mis was. “Ik draaide me om en keek recht in de ogen van een ijsbeer. Met een schep heb ik hem eerst vlak langs zijn neus geslagen. Daarna ben ik al schreeuwend weg-

Behalve ijsberen vormt de steeds dunner wordende ijslaag op de Noordpool in toenemende mate een risico voor poolreizigers.

Een poolexpeditie is volgens Cornelissen heel intens: "na het laatste dorp, ben je op jezelf en je teamgenoten aangewezen".

dunner dan

Dikke ijslagen zijn in *zeven jaar* veranderd in flinterdun ijs

gerend. Mijn expeditiegenoten, die wakker waren geworden van mijn noodkreet, schoten me te hulp. Een van hen loste een schot, maar miste. Gelukkig sloeg het dier wel op de vlucht." Woedend was Cornelissen achteraf – op zichzelf. "Hoe kan ik me, ondanks jarenlange poolervaring, in de rug laat aanvallen door een ijsbeer? Al die ervaring kan kennelijk ook tegen je werken. Dan sluipt er nonchalance in en een tikkeltje arrogantie misschien. Oerdom natuurlijk."

KRITIEK OP KLIMAATRAPPORTEN

Behalve ijsberen vormt de steeds dunner wordende ijslaag op de Noordpool in toenemende mate een risico voor poolreizigers. "Steeds vaker moeten we ons amfibisch verplaatsen. We experimenteren al met het gebruik van een droogpak om onbetrouwbare passages te nemen." Volgens Cornelissen verandert het landschap enorm snel. "Tien jaar geleden dachten wetenschappers nog dat het wel heel raar moest lopen als de

Noordpool in de toekomst in de zomermaanden ijsvrij zou zijn. Nu is er eigenlijk niemand meer die daarover twijfelt. Het is alleen de vraag hoe lang het nog duurt." Hij pakt er foto's bij die hij de afgelopen jaren in het poolgebied maakte. In amper zeven jaar tijd blijken dikke ijslagen veranderd in flinterdun ijs. "Wat mij betreft doet het er niet toe of het nog twintig, veertig of honderd jaar duurt voordat we 's zomers geen ijs meer zien op de IJzee. Het botte feit dat we die kant op gaan, is zorgwekkend genoeg." Om die reden heeft de poolavonturier zich ook geërgerd aan de kritiek op de fouten in de klimaatrapporten van de Verenigde Naties. "Alsof de hoofdconclusies van het internationale klimaatpanel plotseling niet meer zouden gelden. Onzin natuurlijk. Als de dokter je vertelt dat je als roker tachtig procent kans hebt op longkanker, dan zeg je toch ook niet: 'Ach, hij weet het niet honderd procent zeker, het zal wel meevallen?'" Volgens Cornelissen wordt het risico van klimaatverandering

MARC CORNELISSEN

Marc Cornelissen (1968) studeerde bouwkunde aan de Technische Universiteit van Delft. In 1997 bereikte hij voor het eerst op eigen kracht de geografische Noordpool. In 2000 slaagde zijn expeditie naar de geografische Zuidpool. Zijn exploraties van afgelegen en moeilijk bereikbare gebieden vormen de basis voor televisiedocumentaires, boeken, publicaties en inspirerende lezingen en trainingen voor het bedrijfsleven. Ook initieerde hij het Ben & Jerry's Climate Change College en het HIER Klimaatreportersprogramma. Behalve zijn solide reputatie op het gebied van klimaatverandering en duurzaamheid is hij tevens trainer op het gebied van samenwerking- en organisatievraagstukken. Hij rijdt sinds vorig jaar in een Toyota Prius.

“Veel bedrijven willen iets aan *duurzaamheid* doen, maar weten niet hoe”

steeds helderder. “We zullen ons moeten aanpassen aan een nieuwe realiteit. Dat is onvermijdelijk. Gelukkig bestaat er ook onderzoek waaruit je nog hoop kunt putten. Daarom heeft het ook zin om met het klimaatvraagstuk aan de gang te gaan.”

“BIJ TOYOTA HEBBEN ZE VISIE”

Drie jaar lang richtte Cornelissen zich op bewustwording van jongeren, nu richt hij zich op bedrijven die duurzaam ondernemen naar strategisch niveau willen brengen. “Veel ondernemingen voelen dat ze iets met het klimaatvraagstuk moeten, maar ze hebben geen idee waar te beginnen. Dat komt vaak doordat bedrijven duurzaamheid erbij willen doen. Maar belangrijke zaken doe je er niet even bij, daar ga je professioneel mee om. Je financiën laat je ook niet door iemand doen die daarvoor niet gekwalificeerd is.” Voordat bedrijven zo ver zijn moet er wel een bepaalde overtuiging heersen, denkt Corne-

lissen. Hij wijst naar The Toyota Way, het handboek van Toyota dat hij in de boekenkast heeft staan. “Bij Toyota hebben ze visie. Dat zie je niet alleen als je kijkt naar wat ze nu doen, maar ook als je terugkijkt in de bedrijfshistorie.” Als duurzaamheidsadviseur vond Cornelissen al langer dat hij een Prius moest rijden, maar vorig jaar ging hij pas overstap. “Ik heb op een middag de Volvo E-drive vergeleken met de laatste Prius. Ik reed altijd in een Volvo, maar de rijervaring in een Prius is fundamenteel anders. Hij accelereert sneller en als hij op gang is, rijdt ‘ie heel rustig. Ik rij er anders door en ben minder opgefokt. De Prius is een en al luxe. Toyota laat zien dat duurzaamheid en comfort hand in hand kunnen gaan.” <<<

Kijk voor een filmpje over de expedities van Cornelissen op www.mytoyota.nl

TOYOTA'S DUURZAME AMBITIE

Toyota loopt voorop met hybride rijden, maar dat is slechts een onderdeel van Toyota's bredere visie op duurzame ontwikkeling. Voor Toyota is de grootste uitdaging om in de komende jaren volledig recyclebare auto's te produceren die geen schadelijke stoffen uitstoten. Bij het ontwerp en de productie van de auto's wordt daar al rekening meegehouden. In de discussie rond duurzame mobiliteit of de ontwikkeling van de ultieme eco-auto worden een schoner milieu en economische en industriële groei vaak als onverenigbaar beschouwd. De heersende gedachte: het is of het een of het ander, beide is niet mogelijk. Het zit in de bedrijfscultuur van Toyota om bij zulke uitdagingen alles in het werk te stellen om beide en nog meer proberen te bereiken.

De Prius plug-in hybride geeft vertrouwen in de toekomst.